

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 10927 af 31/05/2007 (Gældende)

Landsskatteretskendelse vedr. beskatning af erstatning fra arbejdsgiver – bindende svar

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin.
Landsskatteretten, j. nr. 07-00724

Landsskatteretskendelse vedr. beskatning af erstatning fra arbejdsgiver – bindende svar

Resumé

En lønmodtager, der havde skiftet fagforening, blev af arbejdsgiveren overflyttet til andet arbejde. I henhold til en landsretsdom fik lønmodtageren godtgørelse efter § 4 i lov om foreningsfrihed på arbejdsmarkedet og funktionærlovens § 2 b, idet arbejdsgiverens overflytning af lønmodtageren til andet arbejde var at sidestille med en opsigelse af lønmodtageren, der ikke var begrundet i saglige hensyn. Godtgørelsen blev anset for en fratrædelsesgodtgørelse i medfør af ligningslovens § 7 U og skulle således medregnes til den skattepligtige indkomst

Klageren har bedt om et bindende svar. Der er stillet følgende spørgsmål:

Klageren har ved dom af 21. december 2006 fået erstatning (200.000 kr.) fra sin tidligere arbejdsgiver B A/S.

- 1) Er hele det tilkendte beløb skattefrit
- 2) Skal beløbet beskattes delvist efter følgende deling:
 - a) godtgørelse i henhold til funktionærloven 62.055 kr. beskattes som personlig indkomst
 - b) godtgørelse i henhold til foreningsfrihedsloven 137.945 kr. friholdes for beskatning
- 3) Skal det tilkendte beløb deles forholdsmæssigt i forhold til stævningspåstanden, således at $62.055/558.495 \times 100 = 11,1 \%$ af beløbet eller kr. 22.000 beskattes som personlig indkomst og 177.800 kr. er skattefrit.

Svar:

Ad spørgsmål 1: nej – se afsnittet vores begrundelse.

Ad spørgsmål 2: nej – se afsnittet vores begrundelse.

Ad spørgsmål 3: nej – se afsnittet vores begrundelse.

Landsskatterettens afgørelse

Landsskatteretten stadfæster det bindende svar.

Sagens oplysninger

Klageren blev i 1997 ansat hos B A/S. De seneste år arbejdede han som procesoperatør.

I forbindelse med, at han sammen med en kollega meldte sig ind i C i maj 2006, blev han overflyttet til andet arbejdet (rengøring) – varslet efter Industriens overenskomst.

Klageren ophørte med at arbejde hos B A/S den 2. august 2006.

Klageren anlagde herefter sag mod B A/S, idet der blev nedlagt påstand om,

- at klageren var uberettiget opsagt fra sin ansættelse, grundet sit tilhørsforhold til C
- erstatning i henhold til foreningsfrihedslovens § 4a, stk. 2, på max godtgørelse (20 mdr.s løn á 20.685 kr. = 496.440 kr.)
- erstatning i henhold til funktionærlovens § 2 b (opsigelse ikke rimelig begrundet) på 3 måneders løn = 62.055 kr.

Vestre Landsret afsagde dom den 21. december 2006; således:

»Efter bevisførelsen lægger retten til grund, at det arbejde, som sagsøgerne blev sat til at udføre hos sagsøgte efter den 24. maj 2006 var af en ganske anden karakter, end det arbejde, de hidtil havde udført som procesoperatører på vagthold med skiftende arbejdstider. Efter bevisførelsen finder retten det ubetænkeligt at lægge til grund, at ændringen i deres arbejdsforhold var foranlediget af deres udmeldelse af D. Efter bevisførelsen lægger retten til grund, at det arbejde, som sagsøgerne blev sat til at udføre, hovedsageligt bestod i rengøringsarbejde og var af en karakter, der faldt udenfor de rammer, procesoperatører på virksomheden sædvanligvis varetager, uanset det oplyste om, at procesoperatører på vagthold i et vist mindre omfang udfører rengøringsopgaver.

Retten finder det ikke godtgjort, at sagsøgerne ved fortsættelse af deres hidtidige funktioner på skiftehold ville blive udsat for en sikkerhedsrisiko.

Retten finder herefter, at sagsøgernes overflytning til andet arbejde indebar så væsentlige forandringer, at det måtte sidestilles med en opsigelse.

Efter ordlyden i lovebekendtgørelse nr. 424 af 8. maj 2006 om foreningsfrihed på arbejdsmarkedet § 1 finder retten, at denne bestemmelse indeholder et absolut forbud mod afskedigelse af en lønmodtager, fordi denne er medlem af en bestemt fagforening. Retten finder således ikke, at sagsøgte af hensyn til imødegåelse af en eventuel ulovlig arbejdsnedlæggelse på virksomheden har været berettiget til at overflytte sagsøgerne til andet arbejde, således som det er sket.

Sagsøgerne har derfor krav på godtgørelse i henhold til lovens § 4.

Efter sagens omstændigheder, herunder ansættelsesforholdets varighed og sagsøgernes alder og erhvervs-muligheder, og idet retten finder, at opsigelsen ikke har været begrundet i saglige hensyn, findes den samlede godtgørelse efter lov om foreningsfrihed på arbejdsmarkedet § 4 og funktionærlovens § 2 b skønsmæssigt at burde fastsættes under et til 200.000 kr. til hver af sagsøgerne.«

Klageren har således fået en godtgørelse på 200.000 kr. fra sin tidligere arbejdsgiver B A/S.

Skattecentrets afgørelse

Erstatninger og godtgørelser beskattes på samme måde, som det beløb, de træder i stedet for.

Engangsbeløb, der træder i stedet for løn eller andre konkrete indtægter, skal medregnes ved opgørelse af den skattepligtige indkomst, jf. statsskattelovens § 4.

Hvis et engangsbeløb derimod er erstatning for tab af selve indkomstkilden, er det et udtryk for en formuebevægelse eller erstatning for formuetab, som ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. statsskattelovens § 5 a.

Statsskattelovens regler er i et vist omfang blevet ændret af efterfølgende speciel lovgivning. Dette er i relation til fratrædelsesgodtgørelser sket via ligningslovens § 7 U.

Efter ligningslovens § 7 U beskattes den del af en fratrædelsesgodtgørelse, der overstiger 8.000 kr., som personlig indkomst.

Begrebet fratrædelsesgodtgørelse forstås i relation til begreberne »erstatning og godtgørelse« som godtgørelse udbetalt i forbindelse med en lønmodtagers fratræden. Det er ikke afgørende, om udbetaling af godtgørelsen beror på arbejdsgivers beslutning, eller om lønmodtageren har et egentligt retskrav på udbetaling eller om godtgørelsen er aftalt som del af et forlig i forbindelse med fratrædelse.

Klageren har fået løn frem til sidste arbejdsdag. Der er altså ikke noget af godtgørelsen, som kan betegnes som »løn i opsigelsesperiode«.

Ad godtgørelse for usaglig opsigelse

Funktionærlovens § 2 b indeholder bestemmelse om godtgørelser for usaglig opsigelse. Den del af den samlede godtgørelse, der blev udbetalt efter funktionærlovens bestemmelser betragtes ikke som erstatning

for løn, men som en kompensation for den ulempe klageren måtte tåle ved usaglig opsigelse – og vil med baggrund i ovenstående være skattepligtig efter ligningslovens § 7 U.

Ad godtgørelse efter lov om afskedigelse p.g.a. foreningsforhold

En arbejdsgiver må ikke afskedige en lønmodtager på grund af, at denne er medlem af en forening, af en bestemt forening eller ikke er medlem af en bestemt forening. Hvis en lønmodtager afskediges i strid med loven, skal arbejdsgiveren betale en godtgørelse, der kan udgøre op til 24 måneders løn.

Den del af den samlede godtgørelse, der blev udbetalt efter lov om foreningsfrihed på arbejdsmarkedet, anses for en godtgørelse omfattet af ligningslovens § 7 U.

Konklusion

Hele godtgørelsen 200.000 kr. skal beskattes efter reglerne i ligningslovens § 7 U.

Klagerens påstand og argumenter

Klagerens repræsentant har anført, at der i denne sag ikke foreligger gavemotiv eller på anden måde godtgørelsesmotiv fra en arbejdsgiver, hverken i forbindelse med ophør eller jubilæum.

Der foreligger modsætningsvis en erstatning pålagt en arbejdsgiver.

Ligningslovens § 7 U er begrænset af ordvalget i 2. punktum omkring tilhørsforhold på udbetalingstidspunktet.

Udbetalingen er efter sin karakter klart erstatningsmæssig.

Yderligere udtalelser

Skattecentret har over for Landsskatteretten udtalt, at det er korrekt, som anført af repræsentanten, at der ikke foreligger noget gavemotiv, men derimod er der et godtgørelsesmotiv, idet stævningen mod B A/S lød på

- godtgørelse i henhold til lov om foreningsfrihed på arbejdsmarkedet § 4 a, stk. 2
- godtgørelser i henhold til funktionærlovens § 2 b.

Skattecentret har henvist til Ligningsvejledningen 2007, afsnit A.B.1.4.2, hvor det klart fremgår, at »Godtgørelse efter § 4 a i lov om beskyttelse mod afskedigelse på grund af foreningsforhold (...) omfattes også af LL § 7 U«.

Skattecentret har endvidere henvist til Bemærkning nr. 143 til ligningslovens § 7 U i Karnov: »Det antages at være uden betydning for bestemmelsens anvendelse, om fratrædelsesgodtgørelsen beror på arbejdsgiverens ensidige beslutning, eller lønmodtageren har et retskrav på godtgørelse ved fratræden. Det er i denne forbindelse uden betydning, om kravet støtter sig på aftale, faglig overenskomst eller funktionærloven, lov om ligebehandling, lov om beskyttelse mod afskedigelse på grund af foreningsforhold eller andre lovbestemmelser«.

Skattecentret har endelig henvist til en artikel af advokat Christian Harlang i TfS 2001, 469.

Repræsentanten har hertil anført, at bestemmelsen i ligningslovens § 7 U er en specialbestemmelse i forhold til de mere generelle bestemmelser i statsskatteloven, hvorefter erstatning for tab af indtægtskilde er klart skattefri.

Benyttelse af en specialbestemmelse må kræve en større grad af klarhed, end af en generel bestemmelse. Det synes da også i bestemmelsen i ligningsloven at være en bestemmelse om beskatning af godtgørelser af gavelignende eller på anden måde begunstigende karakter.

Dette foreligger ikke i nærværende sag, hvor erstatningen er et resultat af en mod en tidligere arbejdsgiver anlagt sag. Også den tidsmæssige placering efter ophør af ansættelse bringer erstatningen uden for ligningslovens § 7 U.

Landsskatterettens bemærkninger og begrundelse

Landsskatteretten finder, at den godtgørelse, som klageren har fået tilkendt i medfør af Vestre Landsrets dom af 21. december 2006, hvor retten har henvist til såvel § 4 i lov om foreningsfrihed som funktionærlovens § 2 b, må anses for en fratrædelsesgodtgørelse i medfør af ligningslovens § 7 U. Retten har lagt vægt på, at klageren i forbindelse med den opnåede godtgørelse ophørte med sin stilling hos B A/S samt at godtgørelsesbeløbet blev udbetalt i tidsmæssig tilknytning til fratrædelsen. Godtgørelsen har endvidere ikke karakter af en tortlignende godtgørelse. Den er ydet, fordi klagerens overflytning til andet arbejde ved dommen af 21/12 2006 er sidestillet med en opsigelse i strid med bestemmelserne i lov om foreningsfrihed på arbejdsmarkedet.

Det bindende svar stadfæstes derfor.